

Talmud Navigator										
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר										
מזמרא										
ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	כי מטי לבי בליעי, מלא כוזא דמיא מבי בליעי	
									כד אתו אוקמינהו קמי קיסר, חזנהו דהוו מעני	
									א"ל: הגי לאו נינהן	
									שקל מעפרייהו ושדא עילויהו, אקשו לאפי מלכא	
									אמר ליה: כל דבעית עביד בהו	
									אייתינהו מיא דאייתי מבי בליעי שדינהו בתיגדא, אמר להו מלייה להו ואיזילו לכו.	
									מלו ושדו ביה קמאי קמאי ובעל להו, מלו עד דשמיט כתפייהו, ובלי להו ואזול.	
מ	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	חמורה שלא ביכרה, וילדה שני זכרים - נותן טלה אחד לכהן, זכר ונקבה - מפריש טלה אחד לעצמו.	
									שתי חמוריו שלא ביכרו וילדו שני זכרים - נותן שני טלאים לכהן, זכר ונקבה, או שני זכרים ונקבה - נותן טלה אחד לכהן. שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות - אין לכהן כלום.	
									אחת ביכרה ואחת שלא ביכרה וילדה שני זכרים - נותן טלה אחד לכהן, זכר ונקבה - מפריש טלה אחד לעצמו.	
									שנאמר: (שמות י"ג) ופטר חמור תפדה בשה מן הכבשים ומן העזים	
									זכר ונקבה, גדול וקטן, תמים ובעל מום	
									פודה בו פעמים הרבה	
									נכנס לדיר להתעשר	
ג	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	מאן תנא?	
									דלא כרבי יוסי הגלילי	רבי ירמיה:
									דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם	[רבי יוסי הגלילי]
									אפילו תימא רבי יוסי הגלילי, שאני התם דכתיב (שמות י"ג) הזכרים לה'	אביי:
									וילגמר מיניה	
									הא מיעט רחמנא הזכרים.	
									לימא דלא כרבי יוסי הגלילי	איכא דאמרי:
ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם	[רבי יוסי הגלילי]
									אפי' תימא רבי יוסי הגלילי, שאני התם דכתיב הזכרים לה'.	אביי:
									בשלמא לר' ירמיה, דלא מוקי לה כרבי יוסי הגלילי - היינו דלא קתני ויצאו שני ראשיהן כאחד	
									אלא לאביי, ליתני ויצאו שני ראשיהן כאחד	
									חמורו שלא ביכרה וילדה שני זכרים, ויצאו שני ראשיהן כאחד, רבי יוסי הגלילי אומר: שניהן לכהן, שנאמר הזכרים לה'	ועוד, תניא: [ריה"ג]
									והא כי כתיב האי - בקדושת הגוף הוא דכתיב	
									אלא משום שנאמר הזכרים לה' ֻ	
ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	ט.	תיובתא דאביי, תיובתא.	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבנן, לימא קסברי רבנן מקצת רחם מקדיש? דאי כוליה רחם מקדיש, נהי דא"א לצמצם, חציצה מיהא איכא									ז	ו		ט:
מין במינו אינו חוצץ.	רב:								!		ו	ט:
זכר ונקבה מפריש טלה כו'.												ט:
וכיון דלעצמו הוא, למה לי לאפרושי?									ז			ט:
לאפקועי לאיסוריה מיניה									!		ו	ט:
אלמא כיון דלא מפקע - אסור בהנאה												ט:
מתנלי מני?									^			ט:
ר' יהודה היא									!			ט:
פטר חמור אסור בהנאה [דברי ר' יהודה]	דתניא: [ר' יהודה]								!		ו	ט:
מתיר.	רבי שמעון:								!		ו	ט:
מאי טעמא דר' יהודה?									^			ט:
יש לך דבר שצריך פדייה ומותר?	עולא:								!			ט:
ולא? והרי בכור אדם, שצריך פדייה - ומותר									ז			ט:
אלא: יש לך דבר שהקפידה עליו תורה בשה, ומותר?									!		ו	ט:
ומי הקפידה? והא רב נחמיה בריה דרב יוסף פריק ליה בשילקי בשוין									ז			ט:
בשויו לא קאמר, כי קאמרינן שלא בשוין, והכי קאמר: יש לך דבר שהקפיד עליו תורה לאפקועי לאיסוריה בשה?									!		ו	ט:
והרי מעשר שהקפידה עליו תורה בכסף צורי									ז			ט:
במזיד קידש	ותנן רבי יהודה:								ז			ט:
בפטר חמור נמי מיקדשא									ז			ט:
כדרבי אלעזר									!			ט:
אשה יודעת שאין מעשר שני מתחלל על ידה, ועולה ואוכלתו בירושלים	דאמר רבי אלעזר:								!			ט:
הכא נמי, אשה יודעת דפטר חמור איסורא אית ביה, ופרקא ליה בשה, ומקדשא בהך דביני וביני.									!			ט:
ורבי שמעון מאי טעמא?									^			ט:
יש לך דבר שפדינו מותר והוא אסור?	עולא:								!		ו	ט:
ולא? והרי שביעית דפדינה מותר והיא אסורה									ז			ט:
שביעית נמי פדינה אסור, דאמר מר: האחרון אחרון אסור.									!			ט:
ואיבעית אימא: ר' יהודה ור' שמעון בהאי קרא קמיפלגי									!		ו	ט:
(דברים ט"ו) לא תעבד בבכור שורך - אבל אתה עובד בשלך ובשל אחרים ולא תגזז בכור צאנך - אבל אתה גוזז שלך ושל אחרים - דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]								!		ו	ט:
לא תעבד בבכור שורך - אבל אתה עובד בבכור אדם, לא תגזז בכור צאנך - אבל אתה גוזז בכור חמור	ר' שמעון:								!		ו	ט:
בשלמא לרבי שמעון, היינו דכתיב תרי קראי, אלא לרבי יהודה, תרי קראי למעוטי שלך ושל אחרים למה לי?									ז			ט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator												
מזן דאמר	מימרא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ותו, לרבי יהודה בכור אדם נמי, נימא דאסיך		ז												ט:
אלא, דכולי עלמא שורך - למעוטי בכור אדם הוא דאתא, כי פליגי בצאנך		!											◇	ט:
שותפות עובד כוכבים חייבת בבכורה, וכי איצטריך קרא - למישרי בגזה ועבודה	דר' יהודה לטעמיה:	■	!	◆									◇	ט:
שותפות עובד כוכבים פטורה מן הבכורה, ולענין גזה ועבודה לא איצטריך קרא, כי איצטריך קרא - לפטר חמור.	ור' שמעון סבר:	■	!	◆									◇	ט:
בשלמא לר' יהודה - היינו דכתיב צאנך, ושורך - אטו צאנך אלא לרבי שמעון שורך וצאנך למה לי?		ז												ט:
קשיא.		!												ט:
ומודה ר' שמעון לאחר עריפה שהוא אסור - מאי טעמא? גמר עריפה עריפה מעגלה ערופה.	רבה:												◇	ט:
מנא אמינא ליה	רבה:												■	ט:
הערלה וכלאי הכרם, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וציפורי מצורע, ופטר חמור, ובשר בחלב - כולן מטמאין טומאת אוכלין	דתניא: [רבנן]									◆	■	■	◇	ט:
כולן אין מטמאין טומאת אוכלין ומודה ר' שמעון בבשר בחלב שמתמא טומאת אוכלין, הואיל והיתה לו שעת הכושר.	רבי שמעון:									◆	■	■	◇	ט:
מ"ט דר"ש - דכתיב: (ויקרא י"א) מכל האוכל אשר יאכל אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים - קרוי אוכל, שאי אתה יכול להאכילו לאחרים - אינו קרוי אוכל.	רבי אסי א"ר יוחנן:									■	■		◇	ט: